

ਸਿਵਲ ਮੂਲ ਪੱਖ

ਫਾਲਸ਼ੋ ਜੇ.

ਰਾਜੇਸ਼ਵਰ ਪਰਸ਼ਾਦ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ -
ਟੋਰ, ਆਰਬੀ, ਲਾਲਬੇਨਰਸੀ ਦਾਸ ਅਸਟੇਟ, ਅੰਬਾਲਾ
ਛਾਉਣੀ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਸਿਮਲਾ ਬੈਂਕਿੰਗ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ, ਲਿ. (ਲਿਕੁਇਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ), ਸਿਮਲਾ, ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ
ਦੁਆਰਾ
ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ, - ਜਵਾਬਦਾਰ।

1954 ਦਾ ਸਿਵਲ ਮੂਲ ਨੰ. 21

1955 ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ (1913 ਦਾ VIII)—ਸੈਕਸ਼ਨ 156(1) (vii)-ਕੰਪਨੀ—ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ
—ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰਕਮ ਅਪਰੈਲ, 7 ਵੀਂ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕੀਤੇ ਲਾਭਅੰਸ਼—ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ,
ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਲੈਣਦਾਰ ਦੀ—ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਲਾਭਅੰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਯੋਗਦਾਨ ਵਜੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੈੱਟ ਕੀਤਾ ਜਾ
ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 156 (1) (vii), ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੰਟ੍ਰੀਬਿਊ -
ਟੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹਨਾਂ
ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਹੋਰ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਥੋਪਣਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ
ਨੂੰ ਲਾਭਅੰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਲੈਣਦਾਰ ਵਜੋਂ
ਦਰਜਾ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ
ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਰਜ਼ੇ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ
192 ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ
ਵੰਡਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਰਪਲੱਸ ਉਪਲਬਧ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕੀਤੇ
ਲਾਭਅੰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ
ਵਜੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕੰਪਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 106 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ
ਯੋਗਦਾਨਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਸ਼ੇਅਰਾਂ
'ਤੇ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਲਈ ਖਾਤਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ,
ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਐਡਜਸਟ
ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੈਂਕ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਕੇ.ਐਲ.ਗੋਸਾਈਂ ।

DN ਅਵਸਥੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਆਰਡਰ

ਫਾਲਸ਼ੋ, ਜੇ. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਰਾਜੇਸ਼ਵਰ ਪਰਸ਼ਾਦ ਦੇ ਟ੍ਰਿਸਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਇਹ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮੰਦਭਾਗਾ ਫਾਲਸ਼ੋ, ਜੇ. ਕੇਸ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਮਲਾ ਬੈਂਕਿੰਗ ਅਤੇ ਇਨ ਡਸਟਰੀਅਲ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ (ਲਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ) ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੰਬਾਲਾ ਦੇ ਮਰਹੂਮ ਰਾਏ ਬਹਾਦਰ ਲਾਲਾ ਬਨਾਰਸੀ ਦਾਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਵਜੋਂ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ 100 ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ। ਇਹਨਾਂ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ 'ਤੇ 25 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸਲਈ 2500 ਰੁਪਏ ਅਤੇ 353-2-0 ਰੁਪਏ, ਜਿਸਦਾ ਵਿਆਜ ਵਜੋਂ ਬਕਾਇਆ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਤੱਥ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ । ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸ਼ੇਅਰ ਰਾਏ ਬਹਾਦਰ ਲਾਲਾ ਬਨਾਰਸੀ ਦਾਸ ਕੋਲ ਸਨ ਜੋ 9 ਮਾਰਚ 1938 ਨੂੰ ਅਕਾਲ ਚਲਾਣਾ ਕਰ ਗਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤਹਿਤ ਰਾਜੇਸ਼ਵਰ ਪਰਸ਼ਾਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ - ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲੰਮੀ ਦੇਰੀ ਸੀ। ਇੱਛਾ ਨੂੰ. ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਦੁਆਰਾ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ 'ਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ 1948 ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਅਤੇ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਗੰਭੀਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ 1948 ਵਿੱਚ ਉਦਯੋਗਿਕ, ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ (ਤਰਲ ਵਿਚ- ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਿਤੀ), ਸਿਮਲਾ, ਲਾਭਅੰਸ਼ ਜੋ ਕਿ 31 ਤਰੀਕ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਸਨ।

ਫਾਲਸ਼ੋ ਜੇ ਮਾਰਚ, 1945 ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ ਆਫ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 167 ਦੇ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਜ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1,500 ਜੋ ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੇਅਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਸਨ - ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼ੇਅਰ ਆਪਣੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੇ ਹੋਣ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਾਮ ਸਿਰਫ 29 ਸਤੰਬਰ 1951 ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਮਤੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਧਾਰਕ ਵਜੋਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ 'ਫਰਵਰੀ 1949 ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਅਤੇ 1948 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ।

ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਨੂੰਨ ਅਤੇ ਇਕੁਇਟੀ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ੇਅਰਾਂ 'ਤੇ ਡਿਵੀਡੈਂਡ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕੱਠੀ ਹੋਈ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਨੂੰ - ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਬੰਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਵਜੋਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। . ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਡੈਂਡਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ 31 ਮਾਰਚ 1945 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। 1,500 ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ

ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਸੈੱਟ-ਆਫ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਲਾਭਅੰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਰਟੀਕਲ 167 ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਦਬਾਅ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਉਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ 'ਸਿਮਲਾ ਕੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ' ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। 1,500 ਜੋ ਬਾਅਦ ਦੇ ਆਸਟਰੀਆ ਵਿੱਚ ਇਕੱਤਰ ਹੋਏ] ਕੇ,, ਸਾਲ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਿਮਟਿਡ, ਆਰਟੀਕਲ 168 ਦੀ ਸ਼ੀ ਐਮਐਲਏ (ਨਟੀ ਆਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵਿਆਜ ਲਈ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ :- ਫਲਸ਼ੋ, ਜੇ.

“ਅਦਾਇਗੀਸ਼ੁਦਾ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਆਜ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ।

ਆਰ . ਰੁਪਏ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। 1,500 ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 156 (I) (vii) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹਿੱਸਾ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

“ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਟੁੱਟਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਹਰ ਮੌਜੂਦਾ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਇਹ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ, ਖਰਚਿਆਂ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ , ਅਤੇ ਸਮਾਯੋਜਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ (ਜਿਵੇਂ ਕਹਿਣਾ ਹੈ):-

(vii) ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ , ਲਾਭਅੰਸ਼, ਮੁਨਾਫੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ , ਉਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ, ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਰਕਮ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਤਮ ਸਮਾਯੋਜਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ?

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਲਾਭਅੰਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਕਰਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸਿਮਲਾ, ਇੱਕ ਯੋਗਦਾਨੀ, ਪਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) (vii) ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਢੁਕਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਏਸੀ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਇੱਕ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਜਾਂ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) (vii) ਅਤੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰੋ ਵਿਸ਼ਟੀਕੋਣਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ -ਸੈਕਸ਼ਨ (1) (vii) ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਸੀ ਜੋ ਹੁਣ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਹੋਰ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਥੋਪਣਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਜਾਂ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਲੈਣਦਾਰ ਵਜੋਂ ਦਰਜਾ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 192 ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਉਪਲਬਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਸ਼੍ਰੇਣੀ B ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਉਹ ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ